

De hand die mij leidt

(Ps. 139:10)

Er is op deze aarde een hand die mij leidt
met een liefde zo hoog en zo diep en zo wijd;
en volg ik slechts willig die hand van mijn God,
dan is zo gelukkig, gezegend mijn lot!

Is duister de toekomst, zie 'k nergens een baan,
geen vastigheid zelfs, waar mijn voet op kan staan,
ik weet het: Zijn liefde heeft uitkomst bereid.
Dus klem ik mij vast aan Zijn hand die mij leidt.

God zorgt, en ik rust in Zijn liefde voor mij.
God kiest ook mijn weg; o, dat maakt mij zo blij!
'k Leer stil zijn en wachten. Met 't hart Hem gewijd
geef 'k acht op de wenk van Zijn hand die mij leidt.

De wolk der getuigen, Gods volk hier op aard',
heeft dankend getuigd van Zijn trouw die bewaart.
Steeds Vaderlijk heeft Hij een tafel bereid.
Hun God is mijn God. 't Is Zijn hand die mij leidt.

En trekken de neev'len van d' aarde voorbij,
en daagt straks de eeuwigheidsmorgen zo blij,
dan zal ik doorgronden de trouw en 't beleid
van Zijn wondere liefde die mij heeft geleid.